

Hüseyinî İlâhî

Usûl: Sofyan

Güfte: Niyâzî Mısırî

Der ma na rar dım der di me

der dım ba na der mân i miş

Bür han so rar dım as lı ma

as lım ba na bür han i miş

Ha k1 Lâ i lâ he il lal lah Lâ i lâ he il lal lah

L.Çelik

*Dermân arardım derdime derdim bana dermân imiş,
Bürhân sorardım aslıma aslım bana bürhân imiş.*

*Sağ u solum gözler idim dost yüzünü görsem deyü,
Ben taşrada arar idim ol cân içinde cân imiş.*

*Öyle sanırdım ayriyem dost gayrıdır ben gayriyem,
Benden görüp işiteni bildim ki ol cânân imiş.*

*Savm u sâlât u hac ile sanma biter zâhid işin,
İnsân-ı Kâmil olmaya lâzım olan irfân imiş*

*Kande gelir yolun senin ya kande varır menzilin,
Nerden gelip gittiğini anlamayan hayvân imiş.*

*Mürşid gerektir bildire Hakk'ı sana Hakk'al-yakîn,
Mürşidi olmayanların bildikleri gümân imiş.*

*Her mürşide dil verme kim yolun sarpa uğratar,
Mürşidi Kâmil olanın gâyet yolu âsân imiş*

*Anla hemen bir söz durur yokuş değildir düz durur,
Âlem kamû bir yüz dürür gören anı hayrân imiş.*

*İşit Niyâzî'nin sözün bir nesne örtmez Hakk yüzün,
Hakk'dan ayân bir nesne yok gözsüzlere pinhân imiş*